

Tên : Nguyễn Thuý Linh

Lớp 12A3

Trường : Trung Tâm G-DNN - CFTX Thanh Trì

<u>Điểm</u>	<u>Lời phê</u>	+
		16/5/25

Đề bài : viết một bài văn 600 chữ về chủ đề
"Hiếu thảo đền ơn"

Bài làm

Từ những ngày còn bé em đã được nghe ông bà, cha mẹ dạy rằng : "Cái hiếu ở đời, mười ai cũng, còn cái cha mẹ chăm sóc con hư" những câu ca dao tục ngữ lời khuyên dạy ấy không chỉ là bài học sẽ đạo đức mà còn là lời nhắc nhở về truyền thống quý báu : hiếu thảo với cha mẹ, tôn kính thầy cô - hay còn gọi là "Hiếu thảo đền ơn".
Lớn lên, em càng thấm thía sâu sắc rằng : biết ơn và hiếu trong những người đi trước, nuôi dưỡng, dạy dỗ mình chính là đạo lý làm người đầu tiên mà ai cũng phải học hỏi.

Em vẫn nhớ như in có lần mẹ em bị ốm nặng vào đúng ngày em chuẩn bị thi học kì. Dù bận sẽ nhiều em vẫn cố gắng tranh thủ thời gian giúp mẹ nấu cơm, dọn nhà, chăm em nhỏ. Khi ấy em mới thật sự cảm nhận được nỗi vất vả của mẹ bao năm nay. Một buổi mẹ tỉnh dậy, nhìn thấy em lo lắng, mẹ chủ yếu luôn rồi xoa đầu em "Con ngoan mẹ đỡ mệt rồi". Chính những khoảnh khắc như vậy em

liền rằng: yêu thương cha mẹ không nhất thiết là những điều to lớn, mà chỉ cần những hành động giản dị, thân thiện từ trái tim.

Ở trường, em cũng cố gắng làm thầy cô buồn vì nghịch ngợm nơi chuyện riêng trong giờ học. Nhưng rồi nhàm chán, sau những lớp bị cô giáo nhắc nhở, ánh mắt cô trầm xuống, giọng cô cũng chùng lại - tất cả những điều đó chẳng phải sự giận dữ, mà là nỗi buồn, sự thất vọng. Vì em tự thấy xấu hổ với bản thân. Sau những lần như vậy em đã thay mặt cả lớp xin lỗi cô, cũng cái bạn giữ trật tự lớp lắng nghe cô giảng bài chăm chú hơn. Vào dịp lễ 20-10, em cùng các bạn chuẩn bị đèn thiệp nhỏ, những bó hoa xinh xắn để bày tỏ lòng biết ơn đến các thầy cô. Những hành động ấy tuy nhỏ bé nhưng trong lòng em cảm thấy thật ấm áp.

Em nhận ra rằng: đạo lý "Hiền thân tôn sư" không chỉ nằm trong sách vở mà ngay những lời nói, hành động, việc làm ở nhà cũng chúng ta sống, học tập, chơi đùa hay nghỉ ngơi với cha mẹ. Thầy cô quên cả lời nhắc nhở dai dẳng bên lớp, giữa những đời thay chông mọt, có lẽ những giờ dạy đạo đức ấy đang trở lên quý giá. Nó giúp em biết sống đẹp đẽ, biết trân trọng những gì thêm được nhất, biết nhận vào những lý do thân thiện để yêu thương nhau hơn.

Từ nay với lòng mình, em sẽ luôn cố gắng học tập chăm chỉ hơn, sống ngoan ngoãn hơn để cha mẹ yên tâm thầy cô luôn tự hào. Em hiểu rằng: một người con hiếu thảo tốt học trò là phép lễ dạy chỉ là niềm hạnh phúc với riêng cha mẹ, thầy cô, mà còn là

Tâm gương đẹp cho xã hội

"Hiệu Hân Tôn Sư" - những lời dạy xưa cũ ấy
năm luôn đúng, luôn mới, và sẽ mãi là bài học đầu
đời em chừa gù suốt cả hành trình trưởng thành.